

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04639/17-17

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako věcně příslušný orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti) ve znění účinném ke dni 30. června 2017, v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 14. listopadu 2017 takto:

Společnost [redacted] se sídlem [redacted]
[redacted]

- I. se uznává vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017 tím, že opakovaně šířila obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017 na níže uvedené elektronické adresy

dne 15. února 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

dne 27. dubna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

dne 26. července 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

dne 3. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

dne 17. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

dne 17. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] a

dne 26. září 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

příčemž adresáti výše uvedených sdělení nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení a nejsou ani zákazníci účastníka řízení ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017, tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

- II. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 80.875 Kč

(slovy osmdesáttisíc osmset sedmdesát pět korun českých)

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017 bylo zahájeno Oznámením o zahájení řízení (Čj. UOOU-04639/17-10), které bylo obviněné doručeno dne 13. října 2017. Podkladem pro zahájení tohoto řízení byly stížnosti, které byly správnímu orgánu doručeny v období od února 2017 do září 2017 a dále též spisový materiál, který byl v rámci tohoto řízení shromážděn inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů Ing. Josefem Vaculou.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Dle § 2 odst. 4 tohoto zákona se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje pouze tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Toto ustanovení je přitom promítnutím ústavněprávní zásady obsažené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle kterého

se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Tato zásada se přitom promítá i do přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., neboť podle § 112 odst. 1 tohoto zákona odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, a podle odst. 3 tohoto ustanovení se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Správní orgán posoudil jak obsah zákona č. 250/2016 Sb., tak obsah zákona č. 480/2004 Sb. (ve znění účinném do 30. června 2017 a ve znění účinném od 1. července 2017) a došel k závěru, že pozdější právní úprava je pro obviněnou příznivější. Důvodem je zejména skutečnost, že na rozdíl od předchozí právní úpravy zákon č. 250/2016 Sb. umožňuje uložit jako správní trest napomenutí, či za stanovených podmínek od uložení správního trestu upustit. Správní orgán proto posuzoval jednání obviněné dle právní úpravy účinné od 1. července 2017.

Správní orgán přijímal shora uvedené stížnosti od února 2017. Vzhledem k předchozím řízením s obviněnou (sp. zn. UOOU-00941/16 a sp. zn. UOOU-02885/15) správní orgán Oznámením o zahájení správního řízení (Čj. UOOU-04639/17-10) ze dne 13. října 2017 a doručeným téhož dne obviněné, zahájil s obviněnou toto správní řízení. V rámci Oznámení o zahájení správního řízení správní orgán obviněnou požádal, aby se ke shora uvedeným elektronickým adresám a k obvinění, které je proti ní vzneseno, vyjádřila. To obviněná učinila ve svém podání ze dne 16. října 2017 (Čj. UOOU-04639/17-11). V tomto podání obviněná uvedla, že již svoji činnost ukončila, a že by tak bylo bezpředmětné vést další reklamní kampaň. K možnosti odeslání obchodních sdělení obviněná uvedla, že „*zřejmě nevěnovala dostatečnou péči k odstranění e-mailových adres na virtuálním serveru u poskytovatele, kde mohla zůstat některá rutina z již dříve naplánovaného automatického odesílání se zpožděným datem/časem.*“ Obviněná dále uvedla, že vydala pokyn externímu správci sítě ke kontrole a k provedení úplné blokace. Obviněná však správnímu orgánu neposkytla jediný důkaz, na základě kterého by bylo možné tvrdit, že obchodní sdělení byla zasílána v souladu se zákonem, tedy po předchozím souhlasu uživatelů elektronických adres, přičemž všichni stěžovatelé ve svých stížnostech uvádějí, že nejsou registrovaní uživatelé odesílatele, se zasíláním obchodních sdělení nedali souhlas a nejsou ani zákazníci odesílatele. Na základě výše uvedeného dospěl správní orgán k závěru, že obviněná nedisponovala relevantním právním titulem pro zasílání obchodních sdělení – souhlasem.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017 se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení. Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu

k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) je tato opakovanost přitěžující okolností v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost nebyla doložena v ani jednom případě.

K elektronickým adresám [redacted] a [redacted] správní orgán dodává, že uživatelé těchto elektronických adres vyjádřili svůj nesouhlas (odmítnutí) se zasíláním obchodních sdělení a tento svůj nesouhlas rovněž doložili (Čj. UOOU-04639/17-5 a Čj. UOOU-04639/17-7). V případě uživatele elektronické adresy [redacted] byla uživatelova vůle nebýt příjemcem obchodních sdělení vyjádřena dne 16. března 2016, nicméně obviněná mu další obchodní sdělení zaslala dne 17. srpna 2017. V případě uživatele [redacted] došlo k odmítnutí obchodních sdělení dne 17. září 2013, přesto však obviněná zaslala uživateli této elektronické adresy další obchodní sdělení dne 26. září 2017.

K výroku I správní orgán konstatuje, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017 a, nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazníky), je povinna dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči šířiteli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k rozeslání obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zasláném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. ve znění účinném ke dni 30. června 2017 pro souhlas se zasíláním obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo šířitelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně šířitele. V tomto případě je šířitel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat šířitel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztahen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. ve znění účinném

ke dni 30. června 2017, tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a tím spáchala přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného.

Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, kdy správní orgán zhodnotil rozsah protiprávní činnosti obviněné. K tomu správní orgán konstatuje, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu, kterým je ochrana soukromí. K tomu správní orgán dodává, že v případě uživatelů elektronických adres [redacted] a [redacted] bylo do jejich soukromí zasaženo hrubým způsobem, neboť jim byla obchodní sdělení zasílána i přes jejich výslovný (a doložený) nesouhlas (odmítnutí). Dále správní orgán též přihlédl ke skutečnosti, že obviněná zcela očividně nerespektovala závěry předchozího řízení, které s ní správní orgán vedl (sp. zn. UOOU-02885/15), neboť opět odeslala obchodní sdělení na adresu [redacted], přičemž uživatel této elektronické adresy již jako stěžovatel vystupoval v rámci kontrolního a výše uvedeného navazujícího správního řízení, ve kterém bylo prokázáno, že obviněná neměla právní titul k zasílání obchodních sdělení tomuto subjektu. Jako k přitěžující okolnosti přihlédl správní orgán k tomu, že tohoto protiprávního jednání se obviněná nedopustila poprvé, neboť již dříve byla s obviněnou vedena dvě správní řízení (sp. zn. UOOU-00941/16 a sp. zn. UOOU-02885/15) a tudíž si měla být vědoma toho, jakým způsobem může šířit obchodní sdělení. Z tohoto důvodu je proto z hlediska sankce zcela irrelevantní, že počet přijatých stížností na protiprávní jednání obviněné byl nízký. Při stanovení výše správní sankce nemohl správní orgán přihlédnout k žádné z polehčujících okolností, které jsou uvedeny v § 37 zákona č. 250/2016 Sb.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 14. listopadu 2017

otisk
úředního
razítka

Ing. Josef Vacula
inspektor
(podepsáno elektronicky)